

УЛІКОВЫЯ АБАЗНАЧЭННІ (ІДЭНТЫФІКАЦЫЙНЫЯ НУМАРЫ)

154. Адначасова з занясеннем музейных прадметаў у КП і інвентарныя кнігі на іх прастаўляюцца ўліковыя абазначэнні (ідэнтыфікацыйныя нумары): абрэвіатура музея, нумар па КП, КАФ альбо па кнізе НД, нумар па Інвентарнай кнізе.

155. Прадметы, якія не маюць ідэнтыфікацыйных нумароў, не могуць знаходзіцца ў фондасховішчах музея, экспанавацца, перадавацца для экспанавання ў іншыя музеі і арганізацыі, публікавацца.

156. Ідэнтыфікацыйны нумар наносіцца **на тую частку музейнага прадмета, якая не будзе бачнай** пры яго экспанаванні.

157. У выпадку немагчымасці праставіць уліковыя абазначэнні непасрэдна на музейным прадмеце іх прастаўляюць на яго аздабленні (раме, футарале, канверце, паспарту і гэтак далей) у выглядзе этыкеткі ці ярлыка, які мацуецца да прадмета.

158. Усе старыя этыкеткі, ідэнтыфікацыйныя нумары на музейных прадметах скасуюцца пры замене іх новымі, але гасяцца ўмоўным знакам (касым крыжом) чорнай тушшу, для графікі – графітным алоўкам, пры гэтым яны павінны лёгка чытацца. Ярлыкі, этыкеткі і надпісы старых збораў, якія адлюстроўваюць гісторыю прадмета, гашэнню не падлягаюць.

159. Прадметы, якія паступілі ў музей на часовае захоўванне, шыфруюцца спрошчанай тэхнікай:

на карцінах шыфры наносяцца алоўкам на падрамніку;
малюнках, гравюрах – на адвароце графітным алоўкам;
скульптурах, керамічных і металічных вырабах, на тканінах прымацоўваюцца ярлыкі з уліковымі абазначэннямі.

160. **На карцінах** ідэнтыфікацыйны нумар прастаўляецца **белай фарбай** на ніжняй планцы падрамніка ў левым вуглу, без падрамніка – на адваротным баку палатна ў левым ніжнім вуглу. На карцінах, памер якіх вельмі вялікі, уліковыя абазначэнні прастаўляюцца зверху і знізу.

На іконах (дошках) шыфр і нумар прастаўляецца белай (светлай) фарбай на тарцы або на адваротным баку дошкі. На двухбаковай іконе шыфр прастаўляецца на тарцы.

161. **Акварэлі, малюнкi, гравюры, плакаты маркіруюцца штампам на адвароце прадмета ў левым ніжнім вуглу**, нумары наносяцца **графітным алоўкам**. На малюнках, уманціраваных у раму, паспарту або акантоўку, шыфр і нумар дубліруюцца на акантоўцы. У выпадку асабліва складанай манціроўкі, калі раскантоўка можа прывесці да пашкодвання прадмета, ідэнтыфікацыйны нумар прастаўляецца на

акантоўцы прадмета, аб чым робіцца адпаведная адзнака ў графе "Заўвагі" ў інвентарнай кнізе.

Для гравюр і малюнкаў на тонкай і празрыстай або ветхай паперы напісанне нумароў дазваляецца толькі на акантоўцы ці манціроўцы.

На графічных творах забараняецца рабіць надпісы чарнілам, тушшу або хімічным алоўкам.

162. Рукапісы маркіруюцца толькі мініяцюрным штампам. Ідэнтыфікацыйны нумар прастаўляецца графічным алоўкам.

163. **Кнігі, часопісы, альбомы з малюнкамі ці фотаздымкамі шыфруюцца на адваротным баку тытульнага ліста ў правым ніжнім вуглу.** На адваротным баку кожнага ліста альбома таксама прастаўляецца ідэнтыфікацыйны нумар.

164. Да ікон з металу, крыжоў, а таксама мініяцюр, дробных прадметаў, на якіх немагчыма праставіць нумары непасрэдна на прадмеце, прымацоўваюць этыкеткі з плотнага кардону сурнавой ніткай.

165. На скульптуры (дрэва, мармур, метал) нумары ставяцца ззаду злева ў ніжнім вуглу плінта маслянай фарбай. На дробнай скульптуры ўліковыя абазначэнні прастаўляюцца на паддоне.

166. **На прадметах з керамікі, шкла, дрэва ідэнтыфікацыйны нумар прастаўляецца на паддоне чорнай тушшу і пакрываецца празрыстым лакам, пры гэтым клеймы і маркі, якія маюцца на прадмеце, павінны чытацца.**

167. На прадметах, якія адчыняюцца (скрынках, табакерках і іншых), уліковыя нумары ставяцца ўнутры.

168. Манеты, медалі, гемы маркіруюцца на манціроўцы і на ўпакоўцы (канвертах, футаралах, скрынках).

169. **На тканінах этыкетка са светлай матэрыі прышываецца з адваротнага боку ў левым вуглу** (дываны, рушнікі, паясы і іншыя), да прадметаў (спадніцы, кашулі) этыкетка прышываецца да ніжняга краю споду. Ідэнтыфікацыйны нумар на этыкетцы прастаўляецца **чорнай тушшу.**

170. **На мэблі ідэнтыфікацыйны нумар наносіцца фарбай ззаду ці пад сядзеннем,** з тыльнага боку або да асноўнай рамы (для сталоў). Для этыкеткі выбіраецца месца, не пакрытае лакам.

171. **На аўдыёвізуальных матэрыялах уліковыя абазначэнні прастаўляюцца тушшу на ўпакоўцы.** На фотаадбітках – на адвароце ў левым ніжнім вуглу. На негатывах памерам меней за 9 x 12 мм ідэнтыфікацыйныя нумары прастаўляюцца на канверце. На негатывах вялікіх памераў дазваляецца ставіць уліковыя абазначэнні тушшу на палях з эмульсійнага боку ці на ўчастку паміж перфарцыяннымі адтулінамі на перфарыраванай плёнцы.

172. На агнястрэльнай зброі ідэнтыфікацыйны нумар наносіцца на затворнай каробцы ці на ўнутраным баку спускавой планкі; на халоднай зброі – на эфесе, або на чаранку, або на спецыяльным металічным жэтоне. На металічных прадметах – эмалевай фарбай.

173. Музейныя прадметы, якія адносяцца да **натуральна-гістарычных крыніц** маркіруюцца:

тушкі жывёл — на спецыяльных падвясных ярлыках;

чучалы – на падстаўках, на прэпаратах, якія заключаны ў банкі ці пастаянныя футаралы, звонку банкі ці футарала;

гербарныя лісты – на кожным лісце ўнізе злева; на гербарных лістах, зманціраваных у альбом, – на першым лісце альбома;

геалагічныя і палеанталагічныя ўзоры – непасрэдна на прадметах;

узоры глебы – на сценцы скрыні з маналітамі ці на банках і каробках з узорамі;

сыпучыя матэрыялы – на ўпакоўцы.